

[Finansministeren.]

Bortset fra de lovbundne tilskud viste der sig en overskridelse på 75 mill. kr. på driftsbudgettet. Heraf lå 54 mill. kr. på sociale udgifter m. v. og 19 mill. kr. på andre civile driftsudgifter. For størstedelens vedkommende adskiller disse udgifter sig ikke skarpt fra de lovbundne tilskud, selv om der formelt ikke er tale herom. Realiteten er dog den, at man i de foregående år i vidt omfang havde lovgivet om disse sociale områder og samtidig ved den fulgte praksis med hensyn til tillægsbevillinger havde fastlagt et kraftigt ekspansionstempo netop for de pågældende sociale institutioner.

Bortset fra de lovbundne refusioner af kommunernes vejudgifter blev anlægsskønnet overskredet med 122 mill. kr. Ved udarbejdelsen af de finansielle oversigter i foråret 1962 var det kun muligt at meddele et summarisk og usikkert skøn over den forventede udnyttelse af de af bevillingsmyndighederne tiltrådte anlægsbevillinger, idet der hverken forelå oplysning om den seneste udvikling i anlægsudgifterne eller mulighed for at bedømme, i hvilket omfang mangelen på arbejdskraft ville sinke bygge- og anlægsarbejderne. De betydelige merudgifter i forhold til skønnet må ses på baggrund af denne usikkerhed.

Da der således var tale om et samlet skøn over den statslige bygge- og anlægsaktivitet, er det ikke muligt at fordele overskridelsen på enkelte arbejder. Derimod er det muligt at sammenholde de ved omsforliget forelagte lister over besparelser på konkrete offentlige bygge- og anlægsprojekter med de faktiske regnskabstal, idet disse besparelser var fastlagt i forhold til det anslåede forbrug for hvert enkelt projekt.

Jeg har den 28. september givet finansudvalget en sådan sammenligning, for så vidt angår de statsfinansierede arbejder. Den viser, at besparelserne taget under ét har udgjort 148 mill. kr., medens der ved forliget kun var forudsat 141 mill. kr. Forligets aftale om besparelser på den lange række af offentlige byggearbejder er således blevet fuldt overholdt. Det samme gælder aftalen om ikke at fremsætte nye udgiftskrævende forslag.

Når det ikke har været muligt at holde de samlede udgifter inden for forligets loft,

er det altså ikke, fordi det har skortet på god vilje. Statens finanser er i 1962-63 fuldt ud blevet forvaltet i forligets ånd. Når det altså alligevel ikke har været muligt at holde udgifterne inden for rammen af de 8,540 mill. kr., skyldes det, at dette udgiftsskøn på forskellige punkter har hvilet på forkerte forudsætninger. Jeg må naturligvis beklage, at dette har været tilfældet, men jeg må på den anden side bestemt afvise alle påstande om, at regeringen blot har ladet stå til og ikke med fornøden alvor har holdt igen på udgifterne. Det er jo ganske vist let at få tilslutning til et almindeligt og generelt krav om, at staten skal begrænse eller nedsætte sine udgifter, men kommer vi til de konkrete områder for den offentlige virksomhed, så ved jo alle her i salen udmærket, at vi i pressen, fra mange slags organisationer, fra befolkningsgrupper, fra institutioner og styrelser møder et stadigt og ofte særdeles velmotiveret pres for at opnå en større indsats af offentlige midler og altså først og fremmest statsmidler.

Vi ved, at der klages over manglende plads på vore skoler og andre læreanstalter. Der klages over manglende udbygning af vor åndssvageforsorg og vore statshospitaler. Store befolkningsgrupper har præsenteret regninger, hvoraf det fremgår, at de er bagefter i indkomstudviklingen, og det er en indkomstudvikling, som staten skal svare for. Jeg nævner folkepensionisterne, jeg nævner statens tjenestemænd, fra kulturverdenen lyder der vrede ord over mangelen på bevillinger så til det ene og så til det andet, og sidst, men ikke mindst, lyder der voldsomme krav om forstærket indsats på trafikens område.

Jeg kunne jo bede de ærede medlemmer af det høje ting studere det interview, som redaktør Tage Mortensen sidste søndag bragte i Berlingske Tidende med borgmester Poulsen i Tønder, mig bekendt en god konservativ mand. Hvad sagde han? Han sagde: vi er bagefter, vi er bagefter med uddannelsen, bagefter med veje, med broer o. s. v. Jeg har nævnt dette, fordi jeg mener, det gør det berettiget for mig at sige, at på denne baggrund må det stå klart, at regeringen har været særdeles tilbageholdende i sin udgiftspolitik, og at der ikke er noget hold i påstanden om, at den bare har ladet stå til.